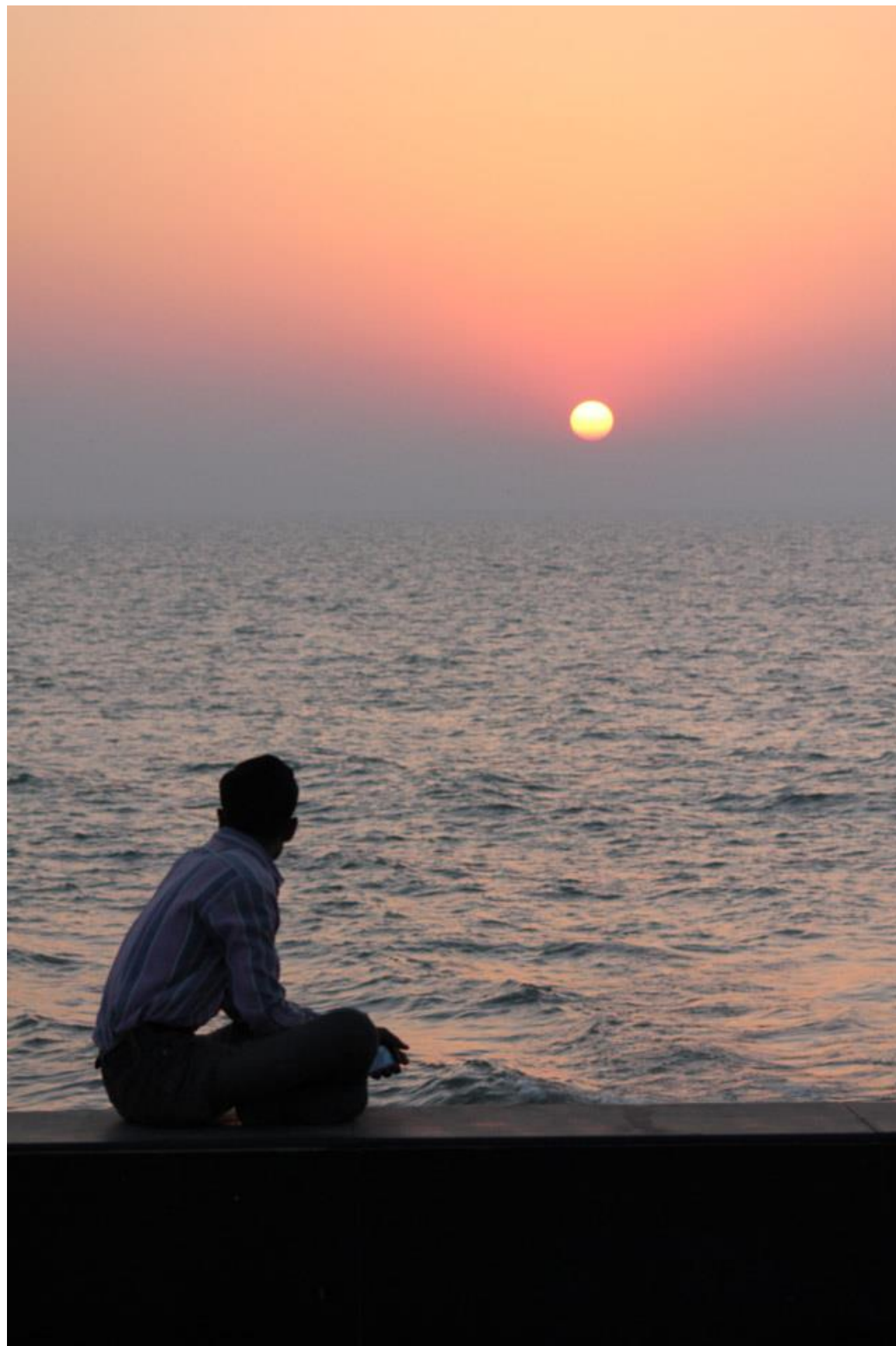

روکنی دووه‌می ئیمان

شیوازی ئیمان هینان به روژی دواپی (الیوم الآخر)

به پشتیوانی خودای ره‌حمان له وانه‌کانی چۆنیه‌تی زیندووکردنه‌وهی ئیمان له ناخی مروّف له خزمه‌تتان به‌رده‌وام ده‌بین به، نه‌مرو کۆله‌گه‌ی بنه‌ره‌تی نه‌م مادده‌یه: (الإيمان بالله واليوم الآخر)، إن شاء الله له خزمه‌تتان باسی (الیوم الآخر) ده‌که‌ین و تیشکی زیاتر ده‌خه‌ینه سه‌ر شیوازی ئیمان هینان به روژی دواپی (الیوم الآخر).

ویستی خودای رحمان

وهك دهزانن خودای رحمان ئەم قورئانه‌ی بهم شیوه‌یه دانه‌بەزاندۆته سەر پیڤه‌مبەر (علیه السلام و البرکات)، به‌لکو به دانایی (حکمة) و به به توانایی و عیلمییه‌تی خودای رحمان ئەم قورئانه‌ی به تهرتییی نزول دابه‌زاندووه، که زانایان ناویان ناوه (ترتیب النزول) و بهم جوړه دابه‌زیووته سەر پیڤه‌مبەر (علیه السلام و البرکات).

له‌بهرئوه‌ی خودای رحمان خوی (أعلم و أحکم) به چۆنییه‌تی دابه‌زاندنی قورئان، ئامانج له دابه‌زاندنی قورئان بهم شیوازه دانایی و ویستیکی دیاریکراوی هه‌یه، لویه بهم تهرتییه‌ی دابه‌زاند، لۆ زانیاریتان له لای الله سورته‌ی (البقرة آل عمران، الفاتحة) و سورته‌کانی دیکه‌ی ناو قورئان هه‌مووی هه‌بوون، دیاره ویستیکی دیاریکراو هه‌بووه، لویه الله یه‌که‌مجار سورته‌ی (العلق) پاشان (قلم) پاشان (المزمل، المدثر)، بهم ریزبه‌ندییه هه‌تا کۆتایی دابه‌زاند.

دیاره تهنه‌ها بهم ریگه‌یه ویستی خودای رحمان دیته جی، وهك دهزانن له بنه‌ره‌تدا ویستی خودای رحمان چۆنییه‌تی په‌یوه‌ندی گرتنه له نیوان مروّف و ذاتی خوی، ئەم په‌یوه‌ست و په‌یوه‌ندییه‌ش له قورئاندا ناو‌نراوه به ئیمان، که‌واته "ئوه باشتترین ریگه‌یه لای خودای رحمان لۆ دروستکردنی ئەم ئیمان له ناو دلی پیڤه‌مبەر (علیه السلام و البرکات) له‌گه‌ل گرووی (الذین آمنوا معه)، ئیمان بهم ریگه‌یه دروست ده‌بیت و هه‌ر ئەمه‌ش پیوه‌ر و پیوانه‌یه هه‌تا کۆتا مروّف.

به وردی باسی ئەوه‌مان کردووه، تهنه‌یا دووباره و دووپاتکردنه‌وه‌یه، یه‌ك له دارشته‌کانی یاخود دامه‌زاندنی وشه‌کانی قورئان ئەه‌یش ویستی دیاریکراوی خودای رحمان له‌سه‌ر هه‌یه، وشه‌ی قورئانی له‌ناو کوی قورئان بهم جوړه و بهم ریگه‌یه‌ش ده‌به‌ستریت و بهم جوړه‌ش داده‌به‌زیت، لۆ نمونه"

* سه‌ره‌تا پیڤه‌مبەر (علیه السلام و البرکات) ومحی لۆ دیته خواره‌وه، یه‌که‌م وشه که دهستی پیده‌کریت: (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) (العلق ۱).

* ئەگه‌ر ئەم نایه‌ته وه‌ریگری، ئەم کۆمه‌له وشه‌یه که به زمانی سه‌رده‌میانه‌ی ئەمه‌رو پیی ده‌گوتریت ئەندازه‌گیری وشه‌کان، ئەم وشانه بهم ئەندازه‌گیری و ریڤخستنه به‌رزه دانراوه؟ ئەم دانانه‌ش ویستی خودای رحمان له‌سه‌ر هه‌یه، ویستیکی جوړی (نوعی).

* که‌واته "ئوه ئەندازه‌یه‌ی ئەو وشانه‌ی بهم جوړه دانراوه، بهم جوړه‌ش مامه‌له‌ی له‌گه‌ل دا کرا، ئەوکاته ویستی خودای رحمان دیته جی.

له وشه‌کان و ئەو که‌سانه‌ی که ده‌یان‌ه‌ویت ئەم وشانه له ناخی خویان دروست بکه‌ن، ئەوه ئەگه‌ر هات و به کرده‌یی و ئەندازه‌ییانه به‌دواداچوونی ئەم وشانه‌یان کرد، لۆ نمونه "ده‌فه‌رموویت: (اقْرَأْ)، مروّفه‌که بیت قیرانه بکات نه‌ك موداره‌سه، (بِاسْمِ رَبِّكَ) بیت و (رب)ی خوی به گویره‌ی

قیرائه بناسی، ناو (اسم) ی ئەو (رب) هی خالیقه (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ)، بهم جوړه‌ی به کرده‌یی ئامیزی ناخی (جهازی داخل) ی مروڤه‌که‌ی که له پېش چه‌ند وانیه‌ک باسماں کرد که چون فوناد دهست به گواستنوه لو فیطره دهکات، قیرائه‌که‌ش له ریی چاو و گوی ئه‌نجام دهریت، گوتماں سه‌مع و به‌صهره که‌وا قیرائه‌که‌ی پنده‌کریت، (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) ئەم وشه‌یه که ئەم کو‌مه‌له وشانه‌ی ئەندازه‌یه‌کی جوړیی (نوعی) تیدا هه‌یه.

مامه‌له‌کردن و ئەندازه‌گیری له وشه‌کانی قورئاندا

خالی یه‌که‌م: ئەگەر هاتوو مروڤی ئیماندار ریزبه‌ندی دابه‌زین (ترتیب النزول) ه‌که‌ی قورئانی وەرگرت، یاخود بچینه خزمه‌ت پیغه‌مبەر (عليه السلام و البرکات) ئەو نمونه‌ی پېشه‌نگییه (أسوة) ه لو ئەم بابته، پیغه‌مبەر (عليه السلام و البرکات) له یه‌که‌م سورته‌ی (العلق) (اقْرَأْ) ی له‌سه‌ر دابه‌زی و کو‌مه‌لیک وشه هاتنه خواره‌وه (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ)، که‌واته " بهم برگه ئەندازه‌ییانه، په‌یوه‌ندییه‌کی قوول له نیوان ناخی پیغه‌مبەر (عليه السلام و البرکات) له‌گه‌ل خودای رحمان دروست بوو.

لو زانین له یادی پیغه‌مبەر و له ه‌زریدا و له قه‌واره‌ی پیغه‌مبەر (عليه السلام و البرکات) سورته‌ی (القلم) تا‌کو ئەو کاته دانه‌به‌زییه، ه‌ه‌روه‌ها سورته‌ی (المزمل) یش دانه‌به‌زییه، پیغه‌مبەر (عليه السلام و البرکات) نازانیت له پاش سورته‌ی (العلق) ئایا سورته‌ی (القلم) یان سورته‌ی (البقرة) دیت؟ لویه یه‌که‌مین بنیانتراویک که په‌یوه‌ندی په‌روه‌دگاریتی په‌روه‌دگاران (ربوبية الربانيية) دروست ببیت، ئەو په‌یوه‌ندییه دروست ببیت له ناخی پیغه‌مبەر (عليه السلام و البرکات) له ریگه‌ی سورته‌ی (العلق) بووه (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) له دارشتنی وشه‌کانی ناو ئەم سورته، (اقْرَأْ) یه‌که‌م وشه‌یه، (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ)، ئەو پېنج وشه‌یه ئەگەر له دوا وشه‌وه لوی بگه‌رییه‌وه ه‌ه‌مان حاله‌ت له ناخی مروڤدا دروست ناکات، به پېچه‌وانه‌وه بچیه خزمه‌تی، ه‌ه‌مان حاله‌ت دروست ناکات، ته‌نیا ده‌بی بهو ریزبه‌ندی (ترتیب) هی قیرائه‌که‌ بکری، (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ).

که‌واته " دارشتنی ئەندازه‌ی وشه‌کانی قورئانی خودای رحمان که له‌ناو قورئاندا دایه‌زانده‌وه به ویستکی دیاریکراو هاتوته خواره‌وه، نمونه‌یه‌ک لو نزی‌کردنه‌وه ئەویش خودای رحمان له‌ناو قورئان فه‌رمانی به ئیمه کردوه نوێژ بکه‌ین (أقيموا الصلاة)، پیغه‌مبەر (عليه السلام و البرکات) شیوازی نوێژی فیرکردوین، ئەمه ته‌کبیره‌ی ئیحرامه، ئەوه قیامه‌یه، ئەوه رکوعه ئەویان سجوده، ئەوه (التحيات) ه و سه‌لامه.

ئەگەر هاتوو کابرایه‌ک له پېش قیام، یان له پېش فاتیه‌ه خویندن رکوع بکات، ئەوا کو‌ده‌نگی ئوممه‌ت و ه‌ه‌موو زانا و به‌لگه‌کان له‌سه‌ر ئەوه‌یه نوێژه‌که‌ی به‌تاله، لو؟ چونکه شیوازی جیبه‌جیکردنی نوێژه‌که‌ی به‌گویره‌ی حکمه‌تی پیغه‌مبەر (عليه السلام و البرکات) جیبه‌جی نه‌کرد، ئەوه‌ی ناومان ناوه به سوننه، که بهم جوړه‌ش جیبه‌جی نه‌کرد با ویستی ناخی کابرای نوێژکردن ببیت،

بەلام وەك نوێژی پێغەمبەر (علیه السلام و البركات) نەهاتوو، لویه ئەم نوێژە قەبول نییە، كەواتە " ئەندازەى فەرمايشتهكان يەكەمجار دەبێ له نوێژدا تەكبیرهى ئیحرام بكات، پاشان قیام، ئینجا ركوع، ئینجا سجد، پاشان تەحییات و سەلامدانەوه، یەك لەمانە دوابخات یان پیش بخات ناتەواوی دەخاتە نیو شیوازی پەرسنشەكەى ئەگەر نیازیشی چاك بێت، ئەو ناتەواوییه پەرسنشەكەى رەت دەكاتەوه، ئەمە هەمووی پێغەمبەر (علیه السلام و البركات) لەم قورئانەى وەرگرتوو، كەواتە " ئەندازەى دارشتنى وشەى قورئان هەمووی دەبێت بە دیاریکراوی بێتەجێ، هەر پیشخستنێك زیانی هەیە، هەر دواخستنێك زیانی هەیە.

ئەگەر بێنە سەر ماددەكەمان، ئەمە لە ناخى مروّف جێهەجى بكەین لەسەر شیوازی دروستکردنى ئیمان، یەكەمجار ئیمان هێنان بە خودى خودای رحمان پاشان ئیمان بە (بوم الآخرة)، لێره باسى فریشتەكان نییە، باسى کوتوب نییە، باسى رسل نییە، باسى قەزاو قەدەر نەكراوه، لۆ؟ خودای رحمان دەزانیت ناخى ئەو مروّفەى چۆن دروستکراوه و چۆن دروستى کردوو، خۆی ماددەى سەرەتاییهكەى دروستکردوو، كە دەزانیت بەم جۆرهى دروستى کردوو پاشان ئیمان هێنان بە خودى خودای رحمان بە ماناو چهكمى پەروەردگاریتی (الربوبية)، دەبێ ئەم مروّفە لە ناخیدا هەستى ئیمان هێنانى بە روژی ئاخیرهتیش دروست بێت، لۆ ئەوهى نیوانى ئیمان هێنان بە خودى خودای رحمان لەگەڵ یوم الآخر لە پیش بێت، ئەم مروّفە بەو جۆره راستە رێبى (استقامة) دروست دەبێت، بەم جۆره بنیات دەنریت كە خودای رحمان دەیهویت، ئەگەرنا ئیمانى بە خودای رحمان، بە قورئان، بە کوتوب، ئیمانى بە فریشتەكانیش هێنا، بەلام بەم جۆره ئیمان ناهینیت كە خودای رحمان دەیهویت.

لویه ئەگەر سەیر بكەین ئیمە خۆمان نمونەیهكین، یان بلین ئەم نمونەیه كاك زەیدە، ئەو كاك زەیدە دەیهویت ئیمان بهینیت، كە كەسێكە لە ئیمە، نمونەیهكیش بهینین وەك ئەبو بەكر، ئەبو بەكر (رضي الله عنه) ئیماندار بوو، ئەم زەیدەش لەناو ئیمە ئیماندارە، ئەبو بەكر قورئانى دەخویند، ئەم زەیدەش قورئانى دەخویند، سەیربکەین هەر لە روانگەى (منطلق) ی یەكەم لە دەسپێكى بابەتەكە چۆن ئەبو بەكر مامەلەى لە گەل قورئان دا کردوو، ئەدى چۆن ئەو زەیدە مامەلەى لەگەل ئەم قورئانە دەكات؟ هەر لەمەوه جیاوازین.

ئەم زەیدە ئەوپەرى ئەگەر بێت و مامەلە لەگەل ئەو قورئانەى بكات، لە لوتكە بێت، بانگخواز بێت، بەرپرسیاریش بێت، بەگوێرهى ویستی خۆى مامەلە لەگەل قورئان دەكات نەك ویستی خودای رحمان مانای چیبە؟ هەواو ئارەزووی خۆى لەگەلە، خۆى حەزى لێیە، خۆى پێوهى کارلێکراوه، خۆى موعجەبه پێى، بەردەوام زیاتر ئەم سورەتانە دەخوینتەوه، بەردەوام و زیاتر لە فەلەكى ئەو بابەتانە دەسوریتەوه، ئینجا هەر كى بێت (كى بێت و پلەو پایەى هەرچی بێت)، بەلام ئایە پێغەمبەر (علیه السلام و البركات) یاخود ئەبو بەكر بەم جۆرهى بوون؟ لە وەلامدا دەلین نەخیر.

کاتیک پیغمبەر (علیه السلام و البرکات) سورەتیکى لۆ دەهاتە خوارەوه، لۆ نموونە" سورەتى (العلق) پاشان سورەتى (القلم) لۆ دەهاتە خوارەوه، هەتا لە سورەتى (العلق) تێنەگەشتبایە و هەلنەهێنجبایە و مامەلەى پێنەکردبا و نەبیردبایە بواری کردەبى و دونیای واقیع، ئەوا مامەلەى لەگەڵ سورەتى (القلم) نەدەکرد، کە پایەى دووهمى ئیمانە، پاشان مامەلەى لەگەڵ سورەتى (المزمل) یش نەدەکرد، هەروەها سورەتى (المدثر) یش بە هەمان شێوە، بەم جۆرە قورئان هاتۆتە خوارەوه.

کەواتە" رەچاوى هەلمژینی قورئانەکەى کراوه، هەروەها رەچاوى وەرگرتنى قورئانەکەى کراوه، (بەبى ویکچواندن) هەروەك چۆن خواردنیک تاکو ژەمى یەكەم لە ناو گەدەى هەرس نەبووبیت، هەلنەهێنراویت، نەچووبیتە هەموو لاشەى، ژەمى دووهم بەرگە ناگریت و قەبوڵى ناکات، باشە ئەى ژەمه خۆراکى سێیەم و ژەمى سەدەهەم و ژەمى هەزارەم! ئەم گەدەیه مافى ئەوى هەیه چاوەرى بکات، چونکە هەر ئەو گەدەیه لۆ ئەو حالەتە دروست کراوه، ناخى مرۆفیش لۆ دامەزراندن و دروستکردنى ئیمان بەم رێگەیه دروست کراوه، سورەتى (العلق)، سورەتى (القلم)، (المزمل)، جا هەنگاو بە هەنگاو بەم جۆرەو بەم ریزبەندییە.

ئیمان لە کۆی پێشخراوه؟

خالی دووهم: دەبیت ئەندازەگیری وشەکانى بەم جۆرە وەرەبگیریت کە وشەکان و رێساکانى نە پیش و نەدوا بخریت، هەر بەم جۆرەش ئیمانى تەواو و کۆکى لى دروست دەبیت، کەواتە" خودای رەحمان ویستیکى نەوعى لۆ دارشتنى وشەکانى قورئان هەیه، تا بە کردەبى ئەوى دەیهوویت لە خودى بەشەرەکەى دروست بپیت، لۆیه لە دواى ئیمان هینان بە خودای رەحمان کە پەروەردگاره (رب)ه (ربك)، (افراً باسم رَبِّكَ) کە لە ناخى مرۆفەکەى دروست بوو، ئینجا هیدی هیدی خودای رەحمان گرتەکانى (اليوم الآخرة) ى نیشان دەدات، هەر لە سورەتى (العلق) هوه پاشان (القلم) هیدی هیدی دیتە ناو مەسەلەکە، بەم جۆرە باسى فریشتەى تیدا نییه، باسى پەرتووکەکانى تیدا نییه، لە سورەتى (المدثر) نەرمە ئاماژەیهکى لۆ (رسل) هەیه، کە موسای پیغمبەرە، چونکە لەگەڵ نەتەهوى خۆى زۆر ویکچوو بووه وەك لەگەڵ پیغمبەرمان (علیه السلام و البرکات)، لۆیه خودای رەحمان ئەو سورەتە دەدات، ئاگادارکردنەوهیهکە لۆ قورەیش نەك لۆ گرو (جمع) ى ئیمانداران، پاشان هیدی هیدی سیفەتى پەيامبەرایەتى رەسول لە ناخى (الذين آمنوا معه) دروست دەکات، بە هیدی و بەم ریزبەندییە.

گوتمان ئەم قورئانە بەم جۆرەى لۆ سەر پیغمبەر (علیه السلام و البرکات) نەهاتۆتە خوارەوه، بەلکو خودای رەحمان ویستیکى جۆری (نوعى) لۆ شیوازی دابەزاندن هەبووه، لێرەدا پرسیارنیک دیتە ئاراه ئەویش " ئایا تەنیا پیغمبەر (علیه السلام و البرکات) ئەم قورئانەى بەم جۆرەى بەکار هیناوه و سوودی لى وەرگرتووه؟ یاخود ئیدیکەشى لە گەلدا هەبوون؟ لە وەلامدا دەلێن " بەلئى، هاوئەلى تریش هەبووه،

هه‌ر له سوپه‌تی (المزمل) وانه‌ی پێشتر خستمانه‌ روو که (إقرأ) ی لۆ هاته‌ خوارموه، (فَمِ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا) (المزمل ۲) هاته‌ خوارموه، (إقرأ) ی تیدا بکات، (نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا) (المزمل ۳) (أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَيْلِ الْقُرْآنِ تَرْتِيلًا) (المزمل ۴) له کۆتایی سوپه‌ته‌که‌ سه‌یر بکه‌ خودای رحمان ئاماژه‌ لۆ (وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ) (إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ) (إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثِي اللَّيْلِ) (تقوم للقراءة يا محمد) (وَإِصْفَهُ وَتُلْتُهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ) ده‌کات (المزمل ۲۰) کهواته‌ "ئهم قورئانه‌ ته‌نیا لۆ خودی پێغه‌مبهر (عليه السلام و البركات) نه‌بووه‌ وه‌ری بگرتیت و هه‌لپیمزیت و وه‌ریبگیریته‌ سه‌ر واقع به‌ ناوی کرده‌وه‌ چاکه‌کان (أعمال صالح) ه، به‌لکو کۆمه‌لێک له‌گه‌لی هه‌بوونه‌. وانه‌کانی پێشوو گوتمان له‌م سوپه‌ته‌ی خودای رحمان نه‌یفه‌رموه‌: (الذين آمنوا معك) (وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ)، لۆ؟ چونکه‌ ئیمانیا نه‌گه‌پشتوته‌ ئهو ئاسته‌ی تاكو خودای رحمان مۆری ئیمانیا لۆ لیبدا، ده‌فه‌رموویت: (وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَتُلْتُهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ) هه‌تا کۆتایی سوپه‌ته‌که‌.

کهواته‌ "ئه‌گه‌ر هاتوو ئه‌وه‌ به‌لگه‌ بێت لۆ شیوازی چۆنیه‌تی وه‌رگرتنی ئیمان له‌ لایه‌ن پێغه‌مبهر (عليه السلام و البركات) و گرووی موسلمانان که هه‌لسابنه‌وه‌ شه‌و هه‌لسابنه‌وه‌ (قیام) یا کر دبیته‌، به‌ هه‌مان رینگه‌ قیرائه‌ی قورئانیا کر دبیته‌، کهواته‌ "ئهم کۆمه‌لانه‌ی له‌ دوا‌ی ئه‌وانیش دین هه‌موویان پابه‌ندن (ملزم) ن که به‌ هه‌مان شیواز مامه‌له‌ له‌گه‌ل قورئان دا بکه‌ن، کهواته‌ "ئیمه‌ش ناچارین به‌ چه‌ند خالێک پابه‌ند بین، ئه‌وانیش:

یه‌که‌م: به‌ هه‌مان ریزبه‌ندی (ترتیب) کار بکه‌ین.

دووه‌م: به‌ هه‌مان ئه‌ندازه‌گیری (الهندسية) ی وشه‌ی قورئانی مامه‌ل بکه‌ین.

نمونه‌شمان لۆ ئه‌مه‌ که خودای رحمان ده‌فه‌رموویت: فلان شت بکه‌ ئه‌ی ذات، به‌ ئیمان ده‌ست پێ ده‌کات، هه‌موو قورئان به‌م جوهریه‌، له‌م قورئانه‌ یه‌ک ماده‌ نبیه‌ فه‌رمانی پیکرابیته‌، فه‌رمان پیکراو بێت له‌ لایه‌ن خودای رحمان داواکرا بێت له‌ به‌رامبه‌ر کێ تا بیکات، هه‌لبه‌ته‌ به‌ ئیمان پێشخراوه‌، ئه‌مه‌ ریسای ئهو قورئانه‌یه‌، له‌ سوپه‌تی (البقره) ده‌ست پێ بکه‌ هه‌تا (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) (الناس ۱)، هه‌مووی به‌م شیویه‌، به‌ مروّف یا به‌ موسلمان نه‌گوتراوه‌ (یا مسلم إفعال کذا)، یا موسلمان نوێژ بکه‌، یا موسلمان رۆژوو بگه‌ر، یا موسلمان ئه‌وها بکه‌، له‌ قورئان ئه‌وه‌ نه‌گوتراوه‌ ته‌نیا (یا أيها الذين آمنوا أفعالوا کذا، یا أيها الذين آمنوا لاتفعالوا کذا)، ئه‌وه‌ ریسایه‌.

کهواته‌ "بنچینه‌ی بابه‌ته‌که‌ ئیمانکه‌یه‌ نه‌ک ئیسلام بوونه‌که‌، که ئیمانکه‌ به‌م رینگه‌یه‌ و ریزبه‌ندیه‌ی که خودای رحمان لۆ خودی پێغه‌مبهر (عليه السلام و البركات) ی دا به‌زاند و ئه‌ویش وه‌ریگرت و پێشکه‌شی هاوه‌لانی کرد، هاوه‌لانی ئه‌و وه‌ریانگرت، ئیمه‌ش به‌م جوهره‌ی وه‌رمان گرت، ئه‌وکاته‌ ئیمان دروست ده‌بی، ئه‌وکاته‌ زه‌مینه‌ی کرده‌وه‌ یا (عملوا) دروست ده‌بیته‌ و دێته‌جیش.

(الذین آمنوا و عملوا) ئەگەر تیگه‌یشتن بهم جۆره‌ی له نیوان مروّف و ذاتی خودای رحمان روژی دوا‌ی نه‌بیت صالحات دروست نابیت، عملوا ده‌بیت، به‌لام صالحات نییه، كهواته" هەر كاتێك (آمنوا و عملوا) به گویره‌ی ئەو ریزبهندی (ترتیب)ه‌ی بوو صالحات دیته ئاراهه، (الذین آمنوا و عملوا الصالحات)، ئینجا (عملوا الصالحات) به جۆره‌ها پیناسه خودای رحمان له قورئان پیناسه‌ی ده‌كات، لۆ نمونه" (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) (الأنفال ۷۲) (بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ) دابنێ هه‌مان پیناسه ده‌كات، كهواته" له‌سه‌ره‌تادا ده‌بیت آمنوا هه‌بیت (و عملوا الصالحات) كه‌كه دئ ده‌بیته (هاجروا)، هه‌تا (آمنوا) كه‌كه نه‌بئ ستوونی و ئاسویی (هاجروا) كه‌كه نایه‌ته جئ، هه‌تا (آمنوا هاجرنا) نه‌بیت (جاهدوا) نایه‌ته جئ، (آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) ئینجا ئەنجامه‌كه‌ی دیته جئ، له روژی دوا‌ی بهم جۆره‌یه و له دونیاش بهم جۆره‌یه.

موسلمانبوون دۆخێکی ناجیگیره، ده‌بی خیرا بجیته بازنه‌ی نیمان

ئهمه ئەندازه‌گیریه (هندسیه‌)ی قورئانه، له سورته‌ی (البقرة) وه ده‌ست پئ بکه هه‌تا سورة (الناس)، هه‌موو بهم جۆره‌یه، هه‌تا (آمنوا) دروست نه‌بیت مروّف داوالیکراو نییه، نه له جیه‌جیکردن و نه لۆ به‌جیگه‌یاندن نه به قه‌ده‌غه‌لیکردن، ئەگەر ئەم شیوازه بهم جۆره بوو، قورئان جیگره‌وه‌ی دی نییه، ئەگەر من موجه‌له له‌گه‌ل خۆم نه‌که‌م، له قورئاندا (يا أيها المسلم إفعل كذا) نییه، وا بزانه ئه‌وه‌ی قورئانی خویندوو هه‌م راستییه ده‌زانئ؟ له‌وانه‌یه له ماوه‌ی پینج هه‌تا شه‌ش مانگ خه‌تمێك له قورئان ده‌که‌ین، ئایا تیبینی ئه‌وه‌تان کردوه (يا أيها المسلم إفعل كذا)ی تیدا بیت؟ له قورئاندا وشه‌ی موسلیم زۆر که‌م هاتوه، كهواته" داواکراوی ویستی خودای رحمان به ته‌نیا موسلمانبوون نییه، موسلمانبوون دۆخێکی ناجیگیره، ده‌بیت مروّف خیرا لۆ نیمان پاز بدا و به‌و ریگه‌یه‌ی که باس ده‌کریت، بهم شیوازه‌ی ئەگه‌رنا هه‌ر به موسلمانیتی ده‌مینیته‌وه.

لۆیه له‌وانه‌یه ئەو به‌سته‌زمانه‌ی به بوچوونی خۆی روژیك نیوانی له‌گه‌ل خودای رحمان زۆرچاک بیت، روژیکی تریش زۆر خراب، هه‌ر له کردار و په‌رسته‌شکه‌انی خۆی که ئەبو به‌کر پیوه‌رمانه نه‌ک پیغه‌مبەر (عليه السلام و البرکات)، ئەبو به‌کر که‌سیکی وه‌ک ئیمه به‌شهر بووه، ئیماندار بووه، ئەگه‌ر کرده‌وه و په‌رسته‌شکه‌انمان له‌گه‌ل په‌رستشی ئەبو به‌کر بیویین، ئەوکاته لۆمان ئاشکرا ده‌بیت که به کرده‌ی که‌موکوریی ئیمه به‌هۆی نه‌بوونی ئیمانی نه‌وعی له ناخمان له‌گه‌ل ئەبو به‌کر چه‌نده جیاوازه، هه‌ر له نوێژ بگره تاکو روژو، که داوامان لیکراوه ئەنجامی به‌هین.

وانه‌ی رابردوو باسمان کرد ئەبو به‌کریش نوێژی عه‌سری هه‌ر چوار په‌که‌اته‌که‌ی ده‌کرد، هه‌شت په‌که‌اتی نه‌کردوه! (۲۰) په‌که‌اتی نه‌کردوه، به‌لکو فه‌رزه‌که چوار په‌که‌اته، به‌لام ئایا ئەو نوێزه‌ی ئەو ده‌یکرد وه‌کو نوێژی ئیمه‌یه؟ ئەو روژووه‌ی مانگی په‌مه‌زان ده‌یگرین، ئیمه ئەو (۱۶)

کاتژمێرەیی یان ئەو هەشت کاتژمێرە ئەویش هەر ئەوەندەیی دەگرت، بەلام رۆژووی ئەو جیاوازیی لەگەڵ رۆژی ئێمە زۆر بوو، هۆکارەکی چییە؟ (آمنوا)ەکی ئەو رەسەن بوو، (آمنوا)ەکی ئێمە بەگوێرەیی ویستی خودای رحمان نییە، (آمنوا)ی ئەو راستبوو، لۆیە (عملوا الصالحات)ەکی هاتە جی، بەلام (آمنوا)ی ئێمە بەگوێرەیی ویست و تیروانینی خۆمانە، بە گوێرەیی (عملوا الصالحات)ان نییە، بەم جۆرەییە کە خۆتان دەیبینن.

ئەگەر بێنە خزمەت قورئان (ایمان بالله) بە چەمکی پەرورەدگارێتی (الربوبية) ئەو (ایمان بالله) خالی بنەرەتی ئیمانە، پاشان (ایمان بالیوم الآخر) خالی دوویمی بنەرەتی ئیمانە، ئەگەر لە سورەتی (العلق) مە دەست پێکەین بزانی خودای رحمان چۆن ئەو حالەتەمان لۆ روون دەکاتەو:

لە وانەیی شەشەم گوتمان سورەتی (العلق) پێنج تەویری هەییە، لە ئایەتی (۱۵) لە سورەتی (العلق)، یەكەم سورەت کە دابەزیووتە سەر پێغەمبەر (عليه السلام و البركات) باسی ئەو دەکات، گفتوگۆیەکی نەوعییە خودای رحمان لەگەڵ پێغەمبەر دەیکات کە تیایدا نمونەیی نیشان دەدات، بەلام نمونەیی نەوعی.

نمونەییەك" لەم نمونانە کە باسمان کرد، زیاتر تیروانینە کە لۆ شەیطانە ئەک لۆ ئەبو لەهەب، چونکە خودای رحمان ویستی بەم جۆرە نییە وەک خود لەگەڵ حالەتی ئەبو لەهەب پروات، ئەبو لەهەب کەسێک بوو رۆیشت، بەلام ئەم قورئانە دەمینیتەو وەک کات و شوین، دەبی لەگەڵ هەموو کات و شوینێک هاوھەنگاویی (مسایرة) بکات، کەواتە" ئەو سورەتە کە دیتە خوار مەبەست تیایدا ئەبو لەهەب نییە، بەلکو لەسەرووی ئەبو لەهەب لایەنێک هەییە و ئەو لایەنە پێی کاریگەرە و مامەلەیی لەگەڵ ئەبو لەهەب دەکات، ئەو لایەنە لۆ کۆمەلێک کاروبار پال بە ئەبو لەهەبەو دەنی، ئەگەر ئەبو لەهەبیش مرد و دەستی لەکار کیشایەو و رۆیشت، توخمی لەم جۆرە ئەو لایەنەیی جگە لەو کە ئەبو لەهەبی دروست کردووە، دەتوانیت نمونەیی لەم جۆرانە دروست بکات، لۆیە ئاماژە کە زیاتر لۆ ئەو لایەنەیی ئەک خودی ئەبو لەهەب، ئەو هیە کە پێغەمبەر (عليه السلام و البركات) مەسەلە بنچینەییە کە دەستنیشان دەکات.

بی ویکچواندن یاری بوو کەلە، جۆرێک لە بوو کە شووشە هەییە مرۆف دەستی دەخاتە ناویەو و یاری پێو دەکات و دەجولینیت، زیاتر لە تەلەفزیون ئیشی پێی دەکریت، کە لە قوماش دروست دەکریت، ئەبو لەهەب و وەلید و کەلەگایەکانی (طواغیبین)ی گۆی زەوی هەمووی لەم جۆرە بوو کە لانی، گەمەیی دەستی شەیطانن، ناکریت خودای رحمان هەموو جارێک ناوی ئەم کۆمەلانی لە سەردەم و شوینی دیاریکراو بە لیست بێنیتە خوار، هۆ خەلکینە ئاگاتان لەم کەسانە بێت، ئەم شتە ئاقالمەندانە نییە، بەلکو خودای رحمان دیت ئەو لایەنەیی کە دیت ئەوانە دروست دەکات و پاشان رووبەر بوونەو هیان پێی لەگەڵ پێغەمبەر و پاشی پێغەمبەریش دەکات، نەوکانی ئیمانداران یەک لەوای یەک دین خودای رحمان ئەوانەیان لۆ دەستنیشان دەکات.

خانه‌کانی درۆ

لویه بابته‌که له‌سه‌ر ئه‌وان چ‌ر ده‌کریت‌ه‌وه، گرته‌یه‌ک له‌وان ئایه‌تی (كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنْتَه لَنْسَفَعًا
بِالنَّاصِيَةِ) (العلق ۱)، باسی ته‌وی‌ل (ناصیه) مان کرد و گوتمان کۆمه‌لێک خانه‌ی مرو‌ف پێشه‌وه‌ی تۆقی
سه‌ری مرو‌ف خانه‌کانی درۆ (کذب) ی تێدایه، خانه‌کانی درۆ، یه‌که‌م گونا‌هیش کرابیت به‌رامبه‌ر
ئاده‌م، درۆیه، کێ کردی؟ شه‌یطان (وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ) (الأعراف ۲۱) (هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى
شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى) (طه ۱۲) ئه‌وه‌ی قورئانی خویندبیت له‌ سو‌ره‌تی (البقرة) و ئه‌م سو‌ره‌تانه
ئه‌وه تیا‌یاندایه‌ روون و ئاشکرایه.

یه‌که‌م فی‌ل له‌ به‌شه‌ر کرابیت له‌ رینگه‌ی درۆ کراوه، ئه‌گه‌ر هاتوو مرو‌ف له‌ ژینگه‌ و
نیوه‌نده‌که‌ی خۆی نه‌کیشایه‌وه، شانبه‌شانی ژینگه‌که‌ی خۆی هه‌نگاوی نا، خانه‌کانی درۆ لێره
چ‌ر ده‌بیت‌ه‌وه و له‌ درۆکردن ده‌ست به‌ ئیشتی خۆی ده‌کات، کێ پێی ده‌کات؟ بێ‌گومان شه‌یطان‌ه‌که‌،
که‌واته " کارێگه‌ری راسته‌وخۆی شه‌یطان‌ه‌که‌ مرو‌فه‌که‌، له‌ بنچینه‌دا مرو‌فه‌که‌ به‌ فی‌طره‌ به‌ ئیسلام
له‌ دایکبووه، پێغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رمو‌ویت: (مَا مِنْ مَّوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ) (رواه بخاری).

لێره قورئان ئاماژه‌ی ئه‌وه‌مان لۆ ده‌کات که‌ چۆن پالێشتیه‌کانی شه‌یطان له‌ خودی خۆمان
بچ‌رینین؟ وشه‌ی راسته‌وخۆ له‌گه‌ل خودی پێغه‌مبه‌ره، پاشان گرو‌ی ئیمانداران، ئه‌وه ئاماژه‌یه‌که‌ له
سه‌ر ئه‌و بنچینه‌یه‌ی که‌ رۆژێک هه‌یه ئه‌گه‌ر هاتوو ویکچوو‌ی ئه‌وانه ته‌وبه‌یان نه‌کرد، (كَلَّا لَئِن لَّمْ
يَنْتَه لَنْسَفَعًا بِالنَّاصِيَةِ * نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ * فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ * سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ) (العلق ۱۵-۱۸).

زه‌بانییه کۆمه‌له‌ که‌سانێکن، دروسکراوو دیاریکراون خودای رحمان له‌ رۆژی دوا‌یی ئیشتی
تایه‌تی پێیان، (سَدْعُ الزَّبَانِيَةِ)، کۆمه‌لێکن (بهمی ویکچوواندن) وه‌کو پۆلیس وان و ئیشتی تایه‌تی ده‌که‌ن،
ته‌نیا رۆژی دوا‌یی، به‌لام لۆ خودی پێغه‌مبه‌ر (عليه السلام والبركات)، لۆ گرو‌ی ئیمانداران لۆ ئه‌وه‌ی ئێره
صاف ببیت‌ه‌وه (ماموستا لێره ده‌ست له‌سه‌ر نێوجه‌وانی داده‌نیت)، له‌ خانه‌کانی درۆ، شه‌یطان جێده‌ستی نه‌مێنیت، (كَلَّا
لَا تُطْعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ) (العلق ۱۹) ته‌صفیه‌ بێی (وَاقْتَرِبْ)، که‌واته " په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خودی ئه‌و لایه‌نه
ده‌بچ‌رینیت.

له‌ وانه‌ی حه‌وته‌میش باسی ئه‌وه‌مان کرد شه‌یطان حاشا له‌ وه‌حی خودای رحمان ئه‌ویش
وه‌حی هه‌یه، ته‌نزلی هه‌یه، له‌سه‌ر زه‌ویش که‌سانێکی هه‌یه، شه‌یطان وه‌حی و ته‌نزلی هه‌یه،
له‌سه‌ر زه‌ویش وه‌کو فرۆکه‌خانه‌یه‌ک بتوانیت له‌گه‌ل مرو‌ف مامه‌له‌ بکات له‌ ئیمه‌ ئه‌و جو‌ره
مرو‌فه‌شی هه‌یه، که‌واته " ئه‌م جو‌ره مرو‌فانه له‌گه‌ل خودی پێغه‌مبه‌ری له‌وانه‌یه به‌ریه‌که‌هوتن
(أحتكاك) یان هه‌بی، له‌وانه‌یه له‌گه‌ل گرو‌ی ئیماندارانیش به‌ریه‌که‌هوتن یان هه‌بیت، باشه‌ ده‌بیت
کرداری پێغه‌مبه‌ر لێره‌دا چی بێت؟ (لَا تُطْعُهُ)، چ‌ر چیه‌؟ (وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ)، به‌مه‌ له‌ (الزبانیه)
رزگارت ده‌بیت، له‌ گرته‌ی (الناصیه) رزگارت ده‌بیت، به‌م جو‌ره برۆ سو‌ره‌تی (القلم) یش هه‌مان
شته.

هەر له سه‌ره‌تا سوهره‌تی (المزمل) (يَا أَيُّهَا الْمَزْمَلُ) (المزمل ۱)، کۆمه‌لێک ئایه‌ت پاشان (وَاصْبِرْ)، ئەو پێغه‌مبهره (عليه السلام والبرکات) له‌ناو نێوه‌ندێکی دیاریکراودا ده‌ژێنیت، فریشته‌ نییه، له‌ کات و ساتی به‌ریه‌ککه‌وتنه‌ نهرێنییه‌کان کاریگهری له‌سه‌ر ناخی دروست ده‌کات، نه‌ک له‌به‌رئه‌وه‌ی دژایه‌تی ده‌که‌ن، خودای ره‌حمان سویند ده‌خوات لۆ پێغه‌مبهر و ده‌فه‌رموویت: (فَأَنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ) (الأنعام ۳۳) خودای ره‌حمان پێغه‌مبهر دلنیا ده‌کاته‌وه، دلێ ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رموویت: خه‌می مه‌خۆ، خه‌فه‌ت مه‌خۆ، ئەوان تۆ به‌ درۆزن ده‌رناهێنه‌وه، خودای ره‌حمان به‌م مه‌زنایه‌تییه‌ و بالاده‌ستییه‌ی خۆی دلێ پێغه‌مبهری ده‌داته‌وه، به‌ کرده‌بیش وایه، ئەوان پێغه‌مبهر (عليه السلام والبرکات) به‌ درۆ نازانن، به‌ سه‌دا سه‌دا پاشی له‌ دایکبوونی دانیان به‌ راستگۆیی پێغه‌مبهر (عليه السلام والبرکات) ناوه.

زانیمان پێغه‌مبهر (عليه السلام والبرکات) پێشی نبوه‌ت و ریساله‌ت ناوی (صادق الامین) بوو، ته‌نانه‌ت پێغه‌مبهر (عليه السلام والبرکات) بانک بوو، بانک! بانکی جاهیلییان بوو، نه‌ک راستگۆیی قسه‌کردنی، به‌لکو راستگۆیی ماددیش بوو، به‌ رۆژ دوژمنداریان ده‌کرد، به‌ شه‌ویش پارهیان ده‌برده‌ لای، چونکه‌ بره‌وان به‌ براو خزم و که‌سی خۆیان نه‌بوو.

عه‌لی کوری ئەبو طالب له‌ کات و ساتی وه‌ده‌رنانی پێغه‌مبهر له‌ مه‌که‌ه لۆ مه‌دینه له‌ جێگه‌که‌ی ئەو داده‌نیشیت و ده‌خه‌ویت، کۆمه‌لێک وه‌زیفه‌ی هه‌یه، یه‌کێک له‌م وه‌زیفانه به‌جێگه‌یانده‌وه‌ی ئەمانه‌ته‌کانه، پێغه‌مبهر (عليه السلام والبرکات) لیستیکی لۆ به‌جیه‌نیشیت، ئەم ئەمانه‌ته و ئەم جو‌رکه‌ هی فلانه، ئەو هه‌گبه‌یه‌ هی فلانه، به‌م جو‌ره‌ دابه‌شی بکه، که‌واته" راستگۆیی پێغه‌مبهر (عليه السلام والبرکات) له‌ ناویان به‌رجه‌سته‌ بووه، به‌ریه‌ککه‌وتنیان هه‌بوو له‌گه‌ل راستگۆیی پێغه‌مبهر، له‌ لایان کاریکی به‌لگه‌ نه‌ویست بوو که ئەو راستگۆیه، ئەگه‌ر له‌گه‌ل ئەوان راستگۆ بێت ماددی و نموونه‌یی، ئەی چۆن به‌ ده‌می خوداوه‌ درۆ ده‌کات؟

مافی خودای ره‌حمان له‌سه‌ر به‌نده‌کانی چیه‌؟

که‌واته" ئەوان که دین مشت و مر (مجادلة) و به‌ریه‌ککه‌وتنی نهرێنیانه له‌گه‌ل پێغه‌مبهر (عليه السلام والبرکات) ده‌که‌ن، پێغه‌مبهر (عليه السلام والبرکات) له‌ناخیدا نازار ده‌بینیت، نازار ده‌چێژیت، چاری چیه‌؟ لیره خودای ره‌حمان ده‌فه‌رموویت: (وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا) (المزمل ۱۰) هەر ئەوه‌نده چاره‌ته، هه‌چی ترت له‌ ده‌ست نییه، نیمانت له‌و ئاسته‌یه، ئەوه‌ش به‌رپرسیاریتی تویه، بۆ ئەوه‌ی ده‌مێنیته‌وه‌ چی بکات؟ خودای ره‌حمان چی ده‌فه‌رموویت؟ (دَرْزِي) منیان لۆ به‌ جیه‌یله، (وَدَرْزِي وَالْمُكَدِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمْ قَلِيلًا) (المزمل ۱۱) که‌واته" خودای ره‌حمان ده‌رفه‌تیکی داناوه، پانتاییکی له‌ کات داناوه، (وَمَهَلْهُمْ) له‌ بۆ کات هاتووه، که‌واته" سه‌رده‌مێک دیت که‌وا خودای ره‌حمان باوه‌ش لۆ هه‌موو ئەمانه‌ ده‌کاته‌وه، خۆی ده‌زانیت چیه‌یان لێ ده‌کات، خۆی ده‌زانی لۆ کویان ده‌بات، (وَدَرْزِي وَالْمُكَدِّبِينَ)، ئەوه‌تا له‌ سوهره‌تی (العلق) (نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ) لیره‌ش بنچینه‌ی

گوناهەکه درۆیه (کذب)، ئەک مرۆف درۆ لەگەڵ کەسانی دی دەکات، بەکو مرۆف درۆ لەگەڵ خودی خۆی دەکات، خانەکانی درۆی لە نیوچەوانی و درۆیهکەش لەگەڵ خۆیەتی، لۆ نمونە " ئیمە وابوو خۆمان هەولی لە خستە بردنی خۆمان داو خۆمان خۆمان هەلخەلتاندوو، ئەو سڕوشتیکی بەشەرییە.

لۆ نمونە " خەوم نەهاتوو، گوتومە با کەمێک درێژ بم خەوم دیت، ئەگەرچی خەوم نایەت، لەوانیە چەند کاتژمێرێک لەژێر بەتانی پال کەوتیم، ئەو مرۆف خۆی لەگەڵ خۆی درۆ دەکات، پاشان گوناھ کردن، ئایا دەزانن مرۆف خۆی لەگەڵ خۆی درۆی دەکات! وەک ئەو وایت خودای رحمان نابینیت، وەک ئەو لێی بێ ئاگا بووینت! واتە " خۆی لێی بێ ئاگا دەکات، ئەو بنچینەیی درۆیە، بنچینەیی لە رێ لادانەکیە، ئەک درۆیهکە لەگەڵ پیغەمبەرەکی دەکریت، لەگەڵ ئایەتەکانی خودای رحمان دەکریت، ئەویان قوناغەکانی دواترە، کاتێک مرۆف لە نیوان خۆی و خۆی درۆی کرد، ئەو ئاسانە کە لە نیوان خۆی و خودای رحمان درۆ بکات، ئەوکاتیش ئاسانترە لە نیوان خۆی و نیوان ئایەتەکانی خودای رحمان درۆ بکات، پاشان درۆکردن لە نیوان خۆی و رەسولی خودای رحمان ئاسانتریش دەبیت، ئەو ریزبەندییەکیە، (أُولِي النُّعْمَةِ) بای ئەعمەت دەکا، گوتمان وشەیی نەعمە لەگەڵ نیعە جیاوازی هەیە.

ئەو سورەتی (المزمل) چەند بەشیکم لۆ باسکردن، سەرنج بەدەنە سورەتی (المدثر) هەمان شتە، تەنیاو تەنیا خودای رحمان زیاتر روونی دەکات، ئەو یە مەبەستم لە شیوازی ریزبەندیی (ترتیب)ی قورئان خویندن، ئەگەر قورئان بەم ریزبەندییە بخویندریت خودای رحمان وشەیک دادەنیت، وەک ناوکیک لە ژێر زەوی، پاشان هیدی هیدی ئەم ناوکه گەورە دەبیت، گەشە دەکات، ئیمەش بەم جوړە لە قورئان تێدەگەین.

سورەتی (المزمل) چەند گرتەیک دەدات، سورەتی (المدثر) لە دواي سورەتی (المزمل) هاتۆتە خوارەو راقەیی سورەتی (المزمل) دەکات، لێرەدا دەفەر موویت: (وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا)، لە سورەتی المدثر (أُولِي النُّعْمَةِ) چۆن پیناسە دەکات؟ (ذَرْنِي)، لێرە و لەویش چۆن فەر موویەتی: (وَذَرْنِي)، لێرەش دەفەر مووی: (ذَرْنِي) (المدثر ١١)، (ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا) (المدثر ١١) (أُولِي النُّعْمَةِ) چۆن راقە دەکات؟ (وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا) (المدثر ١٢) (مَالًا مَّمْدُودًا) (المدثر ١١) (وَبَنِينَ شُهُودًا وَمَهْدَتُّ لَهُ تَمَهِيدًا) (المدثر ١٤) (ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ) (المدثر ١٥) (كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا) (المدثر ١٦) ئەو مانای چیبە؟ لێرە خودای رحمان فەر موویتی: (وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النُّعْمَةِ وَمَهْلَهُمْ قَلِيلًا) (المزمل ١١)، ئەو ئایەتە ئەو یە راقەیی دەکات، ئەو یە قورئان.

لویە (الرَّحْمَنُ * عَلَّمَ الْقُرْآنَ * خَلَقَ الْإِنْسَانَ * عَلَّمَهُ الْبَيَانَ) (الرحمن ١-٤) بیان لە خودی قورئان خۆیەتی، تەنیا قورئانەکە بەم ریزبەندییە وەر بگرە و بیخوینەو خۆی خۆی ئاشکرا دەکات، خۆی خۆی دەداتە دەست، ئەگەر بێتو نەتەو یەک (أمة) تێک (ابن کثیر) بیان نەبایا، ئومەتیک (سەید قوطب) بیان نەبایا، ئایا نابیت لە قورئان تیبگەن؟ ئەو وەزیفەیی خودایە کاری خودایە، مافی خودایە

که تیمان بگه‌یه‌نیت (الرَّحْمَنُ عَلَّمَ الْقُرْآنَ، خَلَقَ الْإِنْسَانَ، عَلَّمَهُ الْبَيَانَ)، له ناو ناخمان نهو قورئانه ته‌علیم کراوه.

نه‌ه‌تا له وانه‌ی دوو و س‌ی باسی فییطرهمان کردووه، نهو فییطرهمیه له ناخی مرؤف هاویه‌ک (مطابق) ی قورئان هاتووه، لویه مرؤفه‌که قورئانی ل‌ی داواکراوه، قورئان جیبه‌ج‌ی بکات، نه‌گ‌ر چه‌مکه‌کانی نهو قورئانه‌ی له بنچینه‌دا له ناخی دروست نه‌ک‌راب‌یت ناتوانی جیبه‌ج‌ی بکات، نه‌گ‌ر له توانایدا نه‌ب‌یت ده کیلو هه‌لب‌گ‌ری نایا ده‌بی تو پی‌ی بل‌یی (۱۰۰) کیلوی هه‌لب‌گ‌ره؟ لویه هر هر هموو قورئان له مرؤفه‌که داواکراوه، لو؟ چونکه قورئانه‌که له ناستی نهو مرؤفه هاتووه، نه‌ک له سه‌رووی مرؤفه‌که‌وه، به چه‌مکی فییطره، (فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ) (الروم ۳۰) خلق، فییطره، دین، دینیش قه‌یم.

نه‌وه باشه (وَدَرْزِي وَالْمُكَدِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَوْلَاهُمْ قَلِيلًا) (المزمل ۱۱) چیه؟ نه‌تیجه‌ی (إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا) (المزمل ۱۲)، نه‌وه هه‌مووی وشه‌ی تازهن پی‌غه‌م‌ب‌هر (عليه السلام و البركات) گ‌یی ل‌ی ده‌ب‌یت، (أَنْكَالًا) راده‌وه‌ستی، (وَجَحِيمًا) راده‌وه‌ستی، (وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ) پاشان (وَعَذَابًا أَلِيمًا) (المزمل ۱۳)، هه‌مووی ه‌یدی ه‌یدی خودای ره‌حمان نه‌م حاله‌ته له ناخی مرؤف دروست ده‌کات، پاشان (يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ)، که‌واته" له‌رزین (رجفان) ی زه‌وی هه‌یه، له سو‌ره‌تی (الطور) نه‌وه‌ی راقه ده‌کات (وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا) (الطور ۱۰)، له دوا‌ی ره‌جفه‌ی ئینجا ه‌یدی ه‌یدی دروست ده‌ب‌یت.

شیواز ه‌کانی قیرانه کردنی پی‌غه‌م‌ب‌هر (عليه السلام و البركات)

نه‌گ‌ر بمانه‌و‌یت له (یوم الآخرة) بگه‌ین، هه‌لبه‌ته ده‌بی دیسان له ریگه‌ی ریزبه‌ندی دابه‌زین (ترتیب النزول) ی قورئانه‌وه ت‌یی بگه‌ین، یه‌که‌م‌جار زه‌وی چی ل‌ی د‌یت؟ مانگ چی ل‌ی د‌یت؟ لو نمونه" باسی خور (الشمس) ده‌کات گ‌رته‌ی دوا‌ی نهو سو‌ره‌تی (التکویر) ه، سو‌ره‌تی ته‌کویر پاشی (المدثر) هاتوته خوار، پاشان سو‌ره‌تی (الأعلى)، نه‌م سو‌ره‌ته باسی خودای ره‌حمان ده‌کات.

به‌ه‌ه‌شت و جه‌ه‌هنه‌م، له سو‌ره‌تی (التکویر) باسی جه‌ه‌هنه‌م ده‌کات، چ‌ون؟ یه‌که‌م‌جار به روژ ده‌ست پی‌ ده‌کات، پاشان به نه‌ستیره، (إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ) (التکویر ۱) (وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ) (التکویر ۲) نه‌وه گ‌رته‌یه‌که (تصویر) یکه، (يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ) گ‌رته‌یه‌ک له بابته داده‌بر‌ین‌یت، بلاجیک‌تور و مایک‌روس‌ک‌وبی ده‌خاته سه‌ر، کامه گ‌رته‌یه؟ نه‌و ماوه‌یه که شمس ته‌کویر ده‌ب‌یت، له نیو نه‌ستیره‌کانیشدا، له خولگه‌ی خ‌وی ده‌رچ‌وون دروست ده‌ب‌یت.

به‌م جو‌ره‌ی پی‌غه‌م‌ب‌هر (عليه السلام و البركات) له ناخی خ‌وی قیرانه‌ی نهو دو‌خانه‌ی ده‌کرد، نیمانی به خودی خودای ره‌حمان دروست بوو وه‌ک (رب) ێک، پاشان نیمانی به (اليوم الآخر) یش دروست ده‌بی، که به کرده‌یی روژی قیامه‌ت به‌م جو‌ره‌ی قیام ده‌کر‌یت، لویه پی‌غه‌م‌ب‌هر (عليه السلام و البركات)

هموو کاتیک هەر وهك ئهوهی له (اليوم الآخر) دهژی، هاوهلهکانیشی بهم جوړه بینا کرد، هموو کاتیک ههستیان دهکرد که بهکردهیی ئهوه ساته لهوانهیه بمرن، که مردیشن کهواته" کاترمیری ئهوانیش دهستی پیکرد، (قیام الساعة) وهك ئهوهی (يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ)، وهك ئهوهی کاریگه‌ریی جبال و وهك ئهوهی (أنكال و جحيم و طعام و غوصصة و عذاب و ئه‌لیم) هموو لهپیش چاویهتی، ئه‌مه شیوازی ئیمان هینانه (باليوم الآخر).

پینگه‌مبهر (عليه السلام و البركات) بهم جوړه قیرانه‌ی ئه‌مه‌ی دهکرد، لویه سه‌یر بکه‌ن هەر له سوپه‌تی (المزمل) هوه هەر له (المدثر) هوه، هەر له سوپه‌تی (الأعلى)، هەر له سوپه‌تی (التکویر) وه، هەر له سوپه‌تی (الفجر و الليل و الضحی) ئه‌وانه هه‌مووی خودای رحمان ئه‌وه گرتانه‌ی بهم روون و ئاشکراییه‌وه بهم بهرجه‌سته‌یی‌ه‌وه لۆ خودی پینگه‌مبهر (عليه السلام و البركات) وینه ده‌گریت.

پینگه‌مبهر (عليه السلام و البركات) ته‌نیا قیرانه‌ی مه‌خلوقات ده‌کات؟ ئی‌مه گوتمان قیرانه‌ی مه‌خلوقات ده‌کات، قیرانه‌ی خۆر ده‌کات، قیرانه‌ی مانگ، شه‌وه، رۆژ، ئه‌ستیره‌کان ده‌کات، باشه ئایا هەر ئه‌وه‌نده گرتیه‌ی لۆ وهرده‌گریت؟ نه‌خیر، به‌لکو ده‌بی ئالوگۆره کۆتاییه‌که‌یشی بیننیه‌ پیش چاوی خۆی، ئه‌م خۆره ئاوا له رۆژه‌لاته‌وه هه‌لدیت له رۆژئاواوه ئاوا ده‌بیت، خالیق، په‌روه‌دگار (رب) ئاوا لۆ ده‌کات، ئه‌وه‌نده وزه‌یه‌ی بدات، (۳۸) کیلوگرام له مادده‌ی خۆی بگۆریت به وزه، ئه‌م هه‌موو گهرماییه، ئه‌م هه‌موو رووناکییه ده‌داته ئی‌مه، ئایا ئی‌شی هەر ئه‌وه‌نده‌یه؟ ده‌ره‌نجامی چیه؟ ده‌فه‌رموویت: (إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ) (التکویر ۱)، پینگه‌مبهر (عليه السلام و البركات) ئه‌مانه‌ی هه‌موو قیرانه کرد.

روکنی سه‌ره‌کی ئیمان کامه‌یه؟

کهواته" دۆخی په‌روه‌دگاریتی (الربوبية) ی خودای رحمان له ناخیان دروست بوو، له هه‌مان کات ئیمان هینان به رۆژی دوا‌یی له ناخیان دروست ده‌بیت، بهم ریگه‌ی قیرانه‌یه، ئه‌وه کاتی به کرده‌یی کابرای هاوه‌ل له رۆژی دوا‌یی ده‌زبیت، له کاتیکدا هیشتا نه‌مردووه، لویه نموونه‌ی وه‌کو (عبدالرحمن کوری عه‌وف، موصعب بن عومیر، زوبیر کوری عه‌وام، عومەر بن خه‌طاب) ئه‌وانه دروست ده‌بن، پاش وه‌فاتی پینگه‌مبهر (عليه السلام و البركات) به چه‌نده‌ها سأل ئینجا ده‌مرن، خودای رحمان پیشی مردنیشیان له‌کات و ساتی مانی پینگه‌مبهر (عليه السلام و البركات) ئینجا لییان رازییه، باشه چون ده‌بی پاش وه‌فاتی پینگه‌مبهری (عليه السلام و البركات) عصیانیک و فجوریک و فسوقیک فاحیشه‌یه‌ک په‌نا به خودای رحمان هیچیان لۆ نه‌بیراوه، خودای رحمان فیلمی ژیا‌نی ئه‌وانه‌ی هه‌موو له‌به‌ر چاوی هه‌بووه، میژووی ژیا‌نیان، (ئیمان بالله) و (باليوم الآخر) بهم جوړه‌ی دروست بوو، جا چون ئه‌وانه گونا‌ه ده‌که‌ن؟ یان چون عصیان ده‌که‌ن؟ چون فسق و فجور بکه‌ن؟ نه‌خیر لییان دروست نابیت.

لۆیه ئەو حالەتەیی ئیمامی عوسمان، ئیمامی عومەر، ھەر ئیمامی عومەر پاش وەفاتی پیغمبەر (علیه السلام و البرکات) بە سیانزە سأل فرمانرەوایی گرتە دەست، خەلافەتی گرتە دەست، ھەر لە دە مژدە پیدراوان نەبوو، خودای رحمان فرمانی پێداوہ لئی خوش بییت، ئایا دەبی خودای رحمان لە بەلئینی خۆی پەشیمان بیتهوہ؟ نەخیر، (وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا) (النساء ۱۲۲)، (وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ) (التوبة ۱۱۱) فرمانە، ئینجا بەلئینی داوہ بە ئیمامی عومەر لئیخوش بییت، باشە ئەگەر ئیمامی عومەر گوناھ بکات لئی خوش دەبی؟ نەزەریک بکات لئی خوش دەبی، ناپاکییەک بکات لئی خوش دەبی؟ لە پاشەملە باسی یەکیک بکات لئی خوش دەبی؟ (حاشا و لله)، چونکە خودای رحمان یاسای خۆی ناشکینێ.

تەنیا ئەو گریمانەیی دەمیئیت، مادام خودای رحمان بەلئینی داوہ بەرامبەر بەلئینەکی خۆی بە وەفا دەبی، خودای رحمان راستگوییە، یاساکانی خوداش لاستیکی نییە تا مرونتی ھەبی، کیشە نییە، تا چاوی لئ پیوشی، کەواتە" دەبی بیئە سەر خودی ئیمامی عومەر، دەبی بلئین ناخی ئیمامی عومەر ناخی ئیمانی بەم جۆرە دروست کراوہ، بە کردەیی ئەو حالەتەیی لئ نابینریت، کامەیان؟ فسق و فجور و عصیان و... تە، لۆ زانین نالئین مەعصوم بوون، چونکە ئاستی ذنب ھەر دەمیئیت، خودای رحمان بە رسول الله دەفرموویت: (إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا* لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا) (الفتح ۲-۳) ذنب دەمی، کەواتە" (ایمان بالله والیوم الآخر) بەندی سەرەکی ئیمان ھینانە بە خودی (خودای رحمان) بەندی سەرەکی ئیمان ھینان و پەیوەندی دروست کردنە لەگەڵ ئەم ئایینە، پاشان (و الإیمان بالملائکة)، (الإیمان بالرسول) شوینکەوتەییەتی.

نزا دەکەم و ھیواخوایم لە باری تەعالا ھۆکارەکان و ئامرازەکانی ئەو جۆرە ئیمانە لە ناخمان دروست بکات، خۆی تەرشیدو تەصویبمان بکا، خۆی ھیدایەتمان کامل بکا، تەقوامان زیاد بکا، ئەگەر وەکو ئەبو بەکریشمان لئ نایەت کەمیک لەوی کەمتر بین.